

P o s u d e k
diplomové práce Šárky Fialové

„Osvojení „

Předložená diplomová práce o rozsahu 71 stran vlastního textu s úvodem, závěrem, resumé v anglickém jazyce a poznámkovým aparátem je členěna do 6 základních částí, dále do kapitol.

Autorka zvolila aktuální téma vzhledem k tomu, že i institut osvojení doznal v novém kodexu soukromého práva změn oproti úpravě předchozí. Úvodem je možno konstatovat, že cíl práce, jak jej vymezila v úvodu i závěru, totiž „... popis a analýza právní úpravy osvojení účinné od 1.1.2014 „, obsahující předmětnou zákonnou úpravu, komentářovou literaturu, judikaturu a názory z řad odborníků české právní sféry, se jí v podstatě podařilo naplnit.

Soudím, že diplomová práce nemusí v každém případě posunout právní vědu vpřed. I kvalitně zpracovaný kompilát s uvedením všech pramenů, který je výsledkem samostatné práce při excerpci literatury a judikatury, systematického utřídění významných poznatků, označení interpretačních či aplikačních problémů a ovšem i jejich řešení s argumentací, a na závěr přehledné a srozumitelné písemné zpracování, které ve svém výsledku tvoří kvalitní monografii na dané téma, využitelnou jako základní studijní materiál, vyhoví požadavku na dobrou diplomovou práci. U diplomové práce mnou posuzované k takovému závěru dospět mohu a konstatuji, že práce je v podstatě komplexním přehledem (a dobře zpracovaným) pramenů literárních a využitelných pramenů judikatorních.

Diplomovou práci lze považovat za vhodnou prolegomenu ke studiu dané problematiky. Autorka v míře potřebné využívá doktrinární zdroje a lze jen obtížně nalézt odstavec, u něhož není odkaz na převzatý pramen. Kvituji, že připomíná relevantní judikaturu. Získané (převzaté) poznatky však komentuje skromně, rovněž tak nakládá s rozбором (natož kritickým) problematiky. Nemůže se tedy sama ani dopustit věcných nesprávností či podstatnějších nepřesností. K významnějším úvahám *de lege ferenda* autorka odvahu nenalezla (vyjma kritiky absence zákonné úpravy umožňující osvojení osobám žijícím v registrovaném partnerství).

V souvislosti s konstatovanou úrovní práce s literárními zdroji je třeba zmínit, že jsem neshledal nekorektní převzetí textu jiného autora bez příslušného odkazu na jeho pramen.

Obsahovou úroveň práce hodnotím z hlediska sledovaného cíle jako velmi dobrou. Problematikou se zabývá komplexně, zdařilý je v nezbytné míře zařazený obecný úvod, stejně jako zajímavé a inspirující komparace s právní úpravou tohoto institutu v SRN. Velmi

pozitivní je (v podstatě to lze považovat za nutnost) rovněž komparace s předcházející úpravou podle zák. č. 40/1964 Sb.

Práce je vyvážená, systematicky dobře členěna, autorka shromážděný materiál traktuje uměřeným, věcným a srozumitelným způsobem, užívá právní jazyk i frazeologii, vyvarovala se beletristických manýr. Po formální stránce mám k práci jedinou významnější výhradu; totiž že v textu autorka jen minimálně odkazuje na čísla komentovaných paragrafů, což u právního textu samozřejmě poněkud snižuje rychlou orientaci při současné práci s textem předpisu samotného.

Pokud jde o odkazy na využití prameny, mám za to, že ne vždy tyto odkazy poukazují na originální myšlenky jejich autorů a převzatý závěr lze dovést přímo z právního předpisu samotného (viz např. poznámka č. 98). Nicméně tyto odkazy, stejně jako rozsáhlý poznámkový aparát, odpovídají požadavkům vědecké práce.

Závěr: Diplomovou práci hodnotím jako **výbornou a doporučuji ji k obhajobě.**

Diplomantka se zaměří na podrobnější výklad konverze na nezrušitelné osvojení a vysvětlení „opravného prostředku sui generis“ (str. 58).

V Plzni dne 10. května 2015

JUDr. Alexander Šíma
vedoucí diplomové práce